

Gebed bij het naderend levenseinde

(Harry Tacken)

Mijn God,
zult gij er zijn
als ik ten einde toe
de zware weg moet gaan?

Zal ik diep van binnen voelen
dat is dan niet allen ben,
dat mijn hand vastgehouden wordt,
mijn angst bezworen
mijn liefde voor altijd gekoesterd ...?

Dan kan ik me aan U overgeven
in het volste vertrouwen
dat een mens goed terecht komt.
Ja, dat ik op weg naar mijn voltooiing
niet verloren hoef te lopen
maar voorgoed thuis mag komen bij U.

Hoe kan een mens ooit leren
om zichzelf uit handen te geven?
Hoe maakt een mens zich
het vertrouwen eigen
dat alles goed komt,
dat de liefde sterker is dan de dood,
dat het licht de diepste duisternis overwint ...?

Ik kon zoveel meer gerustgesteld zijn
als ik nu al een glimp mocht opvangen
van die nieuwe toekomst bij U.

Mag ik bidden om vertrouwen, God,
dat ik staande blijf
en niet ten onder ga ...?

Mijn toevlucht zoek ik tot U;
laat het mij gegund worden.

Kon ik bidden tot U, mijn God,
dan waren dit mijn woorden.

Amen.